Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 208. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 23-го ВЕРЕСНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, SEPTEMBER 23, 1977 No. 208. VOL. LXXXIV.

ІЗРАЇЛЬ ДОЗВОЛИТЬ НА АМЕРИКАНСЬКУ МОРСЬКУ БАЗУ В ГАЇФІ

Вашінгтон. — Ізраїльський міністер закордонних справ Моше Даян поінформував членів Конґресу ЗСА, що Ізраїль готовий погодитися на те, щоб З'єднані Стейти встановили в ізраїльському порті Гаїфа свою військово-морську базу, якою могла б користуватися американська Шоста Фльота на Середземному морі. В приватній зустрічі з членами Палатної комісій міжнародних відносин міністер Даян сказав, що коли б З'єднані Стейти бажали собі такої бази, то Ізраїль був би готовий в цьому співпрацювати, щоб доказати Америці свою союзницьку надійність. Коментуючи заяву Даяна, з авторитетних американських джерел заявили, що можливість американської бази в Ізраїлі була предметом студій, але досі її ще активно не перевірювано. Все ж таки цю можливість ЗСА можуть взяти під увагу тепер, як частину стабілізації відносин на Близькому Сході — інформують з офіціяльних джерел. Відносно ширшого американського заанґажування в Ізраїлі, міністер Даян заявив, що ізраїльський уряд не бажає собі, щоб американські війська перебирали на себе функцію збереження миру на Близькому Сході. Проте, якщо Совєтський Союз безпосередньо вмішався б в конфлікт на тому обширі, то Ізраїль надіється на американську допомогу — заявив Даян.

Чотири Округи УНС заповідають

Джерзі Сити. З організаційного Відділу Українського Народного Союзу інформують, що цієї суботи і неділі, 24-го і 25-го вересня, чотири округи УНС матимуть організаційні наради в рамках теперішньої організаційної кампанії, метою якої є здобути в цьому році 5,000 нових членів, забезпечених сумарично на 10 мільйонів долярів. В нарадах повинні взяти участь члени та урядовці, і зокрема секретарі всіх приналежних до даної округи Відділів.

В суботу, 24-го вересня, збори відбудуться:

В НЮАРКУ, Н. Дж., в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню в Ірвінгтоні в год. 7-ій вечора. В нарадах візьмуть участь головний предсідник Йосип Лисогір і обласний організатор Василь Оріховський.

В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й., в залі Українського Американського Клюбу при 292 Гудсон евеню, год. 7-ма вечора. В нарадах візьме участь головний організатор Степан Гавриш.

В неділю, 25-го вересня, організаційні збори відбудуться:

ТРОЙ, Н. Й., в приміщеннях Українського Американського Горожанського Клюбу при 3 Геллер вулиці в Амстердамі. Початок о год. 3-ій по полудні. В нарадах візьме участь головний секретар Володимир Сохан.

БОФФАЛО, Н. Й., в залі Українського Народного Дому при 205 Мілітері евеню в год. 2:30 по полудні. В нарадах візьме участь головний організатор Степан Гавриш.

СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ В ТРЕНТОНІ

Як уже інформовано, цієї неділі, 25 вересня, на площі Українського Народного Дому в Трентоні відбудеться Союзовий День Метрополітарної Филядельфійської Округи УНСоюзу, яка об'єднує 49 Відділів. День спонзорує Окружний Комітет, головою якого є Петро Тарнавський, святочний Комітет очолює голова 245 Відділу в Трентоні, Микола Голінко. В мистецькій програмі виступить соліст Маріян Стасюк, якому буде акомпаньювати на акордіоні Василь Киба. На грищі Народного Дому відбудуться футбольні змагання за чашу УНСоюзу, опісля виграша цінних експонатів і забава з танцями при звуках оркестри „Дністер" п.п. Макарика і Думи. Святочну промову виголосить відомий союзовий і суспільно-громадський та політичний діяч, головний контролер УНС д-р Іван Скальчук, який буде репрезентувати на згаданому святі Головний Уряд УНСоюзу. День відбудеться на площі УНДому при 477 Джереміян евеню в Трентоні. Початок — год. 1-ша по полудні.

Арета Ракоча (посередині), „Міс Союзівка" на 1978-ий рік, із своїми дружками Лесею Білас (зліва) і Роксоляною Чорпітою, після традиційного контесту на оселі УНСоюзу в суботу, 17-го вересня, про який було звідомлення в „Свободі" з 20-го вересня ц.р.

БЕРТ ЛЕНС ЗРЕЗИҐНУВАВ З „ЧИСТИМ СУМЛІННЯМ"

Вашінгтон. — Берт Ленс, директор Бюра Управління і Бюджету в уряді президента Джіммі Картера та близький приятель Президента, в середу, 21-го вересня ц. р. зрезиґнував зі свого становища. Як відомо, вже на початку вересня демократичний сенатор Абрагам Рібікофф з Коннектикату і республіканський сенатор Чарлс Персі з Ілліной, голова і містоголова Сенатської комісії для урядових справ, інформували президента Картера, що вони мають нові докази і нових свідків, які доказуватимуть про незаконні фінансові трансакції Берта Ленса і закликали Президента домагатися резиґнації від Ленса. Після цієї розмови згаданих сенаторів з президентом Картером, Сенатська комісія розпочала перевірку цілої справи Ленса, яка тривала до неділі, 18-го вересня. І хоча Сенатська комісія ствердила, що немає достатніх підстав твердити, що Ленс поповнив будь-який злочин, то все таки відмічувала, що його персональні фінансові трансакції в минулому не знаходять повного оправдання. Після тієї опінії Сенатської комісії президент Картер заявив кореспондентам, що він ще не вирішив, що робитиме з цілою справою Ленса. Тим часом стало відомо, що справу директора бюджету розглядатиме також Департамент справедливости, Податкова служба та Федеральна виборча комісія і тому справа Ленса може стати дуже голосною та підірвати престиж цілої Адміністрації. Беручи це все під увагу, Берт Ленс, порадившись з Президентом, вирішив покинути публічну службу в Білому Домі і від'їхати до Джорджії. Резиґнацію Ленса президент Картер прочитав в середу, 21-го вересня, на пресовій конференції в Білому Домі, заявляючи при тому, що приймає її з „великим жалем і смутком". „Берт Ленс є моїм приятелем, — заявив президент Картер, — я знаю його персонально так, якби він був моїм братом. Я знаю його, як добру і шановану людину. Нічого, що я почув, не захитало моєї віри до його здібностей і чесности". Президент Картер відмітив на пресовій конференції, у якій взяло участь рекордове число акредитованих кореспондентів, що справа Ленса може дещо й захитає його власну позицію, але „ми мусимо це прийняти", — заявив Президент. Сам Ленс заявляє, що він очистився від закидів і міг би фактично далі залишатися на становищі директора Бюра Управління і бюджету, але з огляду на різні контроверсії і кампанію, яку проти нього ведуть засоби інформації, він вирішив зрезиґнувати із свого посту, але робить це з „чистим сумлінням" для добра загальної справи. Позицію Ленса, займе правдоподібно, бодай тимчасово, його заступник Джеймс Мек Інтаєр, також уродженець Джорджії. А в тім, Президент заявив кореспондентам на згаданій конференції, що він не думає, що йому вдасться скоро знайти людину, яка може заступити Ленса, яка дорівнювала б йому під оглядом фаховости, сили впливу на інших та дружби. Може й тому Президент назвав потягнення Ленса „відважним і патріотичним". Загально сподіваються, що з резиґнацією Ленса закінчилася також контроверсійна афера в Білому Домі, чого бажають собі обидві партії.

Президент Картер інформує про резиґнацію Ленса.

Мойніген називає „огидним поступуванням" порушення Гельсінкської угоди урядом СССР

Вашінгтон. — Сенатор Данієл Р. Мойніген, відповідаючи на листи українців у справі засуду Миколи Руденка і Олексія Тихого та брутального порушування диктаторами комуно-московської імперії Гельсінкської угоди, яку вони, спільно з іншими 34-ма країнами підписали в 1975 році, називає таке порушення „огидним поступуванням" і обіцяє заступатися за людські права. В листі сенатор Мойніген пише: „Я очевидно, вдячний за висловлену Вами турботу про долю українських дисидентів, які були ув'язнені і засуджені за їхнє намагання слідкувати за виконанням Гельсінкської угоди. Постійне брутальне і систематичне порушування Совєтським Союзом підставових прав своїх громадян є огидним поступуванням і тому повинно бути засуджене повною силою. Я задумую і в майбутньому заступатися за цю справу і це заохочуюче, що я матиму також Вашу піддержку в цьому".

Невідомі особи вбили в Каліфорнії чеського втікача

Вісалія, Каліфорнія. — Нюйоркський щоденник „Дейлі Нюз" інформує, що поліція знайшла тіло Вацлава Уліка, який в 1953 році здивував був світ своєю сміливістю, переїжджаючи німецько-чехо-словацький кордон на саморобному танку якого опісля названо „танком свободи" і в якому він перевіз на Захід також свою родину. Згідно з твердженням поліції і місцевого шерифа, Уліка вбито ударами лопати по голові, а тіло залишено на сквері національного парку, де його знайшла переходяча тією частиною парку жінка. Як відомо, в січні 1954 року Улік і його „танк свободи" парадували на Таймсквері в Ню Йорку, а опісля він виступав на програмі Еда Суллівана. Потім Вацлав Улік з родиною переїхав до маленької місцевости Сієра в Неваді та купив там фарму.

Після розводу з дружиною, він жив на фармі тільки з 18-річним сином Данилом. Улік ввесь час побоювався, що його можуть вбити комуністичні аґенти, через те, що він втік на Захід і розголосив про існуючий в Чехо-Словаччині терор політичної поліції. Вбивників покищо не знайдено. Вбитий в останньому часі жив дуже самітньо і не дружив зі сусідами.

НА МАШТІ БІЛЯ ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ОН ПІДНЕСЕНО В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРАПОР

Ню Йорк, Об'єднані Нації. — В той час, як біля 27 промовців, включно із совєтським амбасадором до ОН Олегом Трояновським, вітали в'єтнамську делеґацію з нагоди прийняття В'єтнаму до Організації Об'єднаних Націй, біля маштів, на яких повівають прапори членських держав ОН, відбулась окрема святочна церемонія піднесення вперше в'єтнамського червоного із золотою зіркою прапора. В церемонії взяли участь генеральний секретар ОН Курт Вальдгайм, заступник прем'єр-міністра в'єтнамського уряду Нгуєн Дю Трін та представники багатьох інших делеґацій. Нгуєн, виступаючи раніше з промовою на Генеральній Асамблеї, заявив, що помимо раніших непорозумінь його уряд бажає нав'язати приязні зв'язки із З'єднаними Стейтами Америки. При тому він гостро критикував американську закордонну політику, зокрема вдержування в чужих державах військових баз, та закликав членські делеґації... допомогти Пуерто-Рікові вибороти самостійність. Справи, які мали бути обговорювані в першому дні нарад, в цьому передання влади в Родезії і Південній Африці в руки чорної більшости, з невідомих причин були відсунені на задній плян, а натомість Асамблея — згідно з заявою її президента, заступника міністра закордонних справ Югославії Лазара Мойсова, насамперед застановлятиметься над проблемою надання самостійности для Намбії (Південно-Західньої Африки).

Мойсов при тому заявив, що англо-американський плян щодо Родезії не є ще цілком відкинений і його розглядатиме окрема комісія. Дуже песимістично висловився він про можливість замирення на Близькому Сході, помимо заохочуючих переговорів між президентом Картером і міністрами закордонних справ Ізраїля і Єгипту. Мойсов, який раніше був партизаном у Тіта а опісля головним редактором ідеологічного журналу „Борба", відомий на Заході як теоретик марксизму і знавець близькосхідніх проблем. Черговими справами на порядку обговорювання в Асамблеї Он є економічна криза, деколонізація залишених колоній та поширення атомової зброї у світі.

Французькі комуністи міняють виборчу тактику

Париж. — Ройтер інформує, що лідери французької Компартії, не знайшовши одобрення їхньої соціяльної програми іншими лівими угрупованнями, почали міняти виборчу тактику і готові піти на деякі концесії у справі контроверсійної націоналізації тяжкої індустрії та великих підприємств, аби тільки вдержати ліву коаліцію з'єднаною. Речники Компартії заявляють, що вони згідні відмовитись від націоналізації найбільшого автового концерну „Сітроен" і найбільшої нафтової компанії „Петролес". Лідер французької Комуністичної партії Жорж Марше погодився — заявили речники — скреслити з листи ще інших понад 300 підприємств, які раніше були на списку націоналізації. Комуністи однак настоюють, що уся сталева індустрія мусить бути націоналізована, як також 9 головних компаній, які раніше були узгіднені з іншими соціялістичними партіями. Як відомо, на сесії лівих французьких угруповань, яка відбулася 14-го вересня ц. р., дійшло до непорозумінь, у висліді чого деякі партії покинули демонстративно залю нарад, погрожуючи вийти з лівого альянсу. Жорж Марше намагається рятувати ситуацію. Він мав зустрінутися 21-го вересня з Франсуа Міттерандом, лідером найбільшої Соціялістичної партії Франції, і Робертом Фабром, лідером радикальних соціялістів, який найбільше опонує проти соціяльної програми комуністів.

Передз'їздова нарада АДУК у Ню Йорку

Ню Йорк. — У ранніх годинах у неділю, 18 вересня, напередодні великої української маніфестації, відбулося тут у приміщенні Головної Управи СУМА в Домі УВФронту, передз'їздове засідання членів Асоціяції Діячів Української Культури. Нарадами провадили по черзі голова ГУ АДУК в Америці Л. Полтава та голова Нюйоркського Відділу АДУК Михайло Яблонський. Цей Відділ буде господарем на Другому З'їзді АДУК, що відбудеться у суботу й неділю 8-9 жовтня ц. р. у великій залі Дому ВФронту при 136 Друга евеню, зі звітами Головної Управи та Відділів у ЗСА, програмовою доповіддю голови Світової АДУК д-ра Богдана Стебельського в суботу о 5-ій год. вечора і словом д-ра Михайла Кушніра до Громади, тоді ж, о 7-ій вечора, та великим концертом і спільною перекускою. Другого дня, крім обговорення звітової доповіді та різних ухвал, будуть прочитані короткі 5-7-хвилинні доповіді про становище української культури на Батьківщині і в Америці, про розвиток українського оперового мистецтва в ЗСА, про заходи для збе-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Боффалівська громада готується до відзначення 35-ліття УПА

Боффало (В. Шарбан). — З ініціятиви місцевих організацій УВФ створено тут святочний комітет для відзначення 35-ліття Української Повстанської Армії, який очолив Богдан Мороз а на заступника покликано Василя Шарвана.

Намічені святкування відбудуться у формі бенкету з мистецькою програмою у неділю 16 жовтня 1977 року, о годині 3:00 по полудні в українському домі „Дніпро" при 562 Дженесі.

Тієї ж неділі буде відправлена Служба Божа в наміренні українського народу в каплиці Матері Божої Одиґітрії, яку відправить о. митрат д-р Павло Івахів.

Головну промову під час бенкету виголосить президент Світового Визвольного Фронту д-р Роман Малащук з Торонта.

У мистецькій програмі братимуть участь: Йосип Гошуляк — оперовий соліст при фортепіяновому супроводі Тетяни Ткаченко, сумівський квартет „Галичанки" під керівництвом мґр Христини Мороз та самодіяльні мистецькі гуртки осередку СУМА в Боффало. Вступне слово виголосить голова святочного комітету Богдан Мороз, а цілістю програми проводитиме Василь Шарван, керівник щоденної Української радіопрограми в Боффало.

Л. Плющ перестерігає Захід перед детантом, який може довести до війни

Леонід Плющ в розмові із студентками Ратґерського університету Зоряною Ткач (зліва) і Наталкою Басняк (Фото: „Ди Стар Леджер")

Нюарк, Н. Дж. — Леонід Плющ, виступаючи тут в середу, 21-го вересня, перед студентами Ратґерського університету, заявив, що „дорога фальшивого детанту, на яку ступила Америка" у відношенні до Совєтського Союзу „в кінцевій стадії приведе до війни", — інформує місцевий щоденник „Стар-Леджер" в числі з 22-го вересня в репортажі Фреда Бернстейна.

Л. Плющ, якому совєтські власті дали дозвіл на виїзд з СССР в 1976-му році після п'ятьох років ув'язнення в психіятричному заведенні в Дніпропетровську, наголошував конечність обстоювання людських прав і заявив, що якщо Захід потуратиме Брежнєву і його режимникам, то репресії в СССР будуть посилюватися і тисячі людей опиняться за ґратами. Він уважає, що друга фаза Беоґрадської конференції буде „справжнім іспитом" для Заходу у відношенні до політики детанту з одного боку і людських прав з другого.

Промовляючи до 50-ох студентів цього університету, Л. Плющ вказав на приклад Чехо-Словаччини, де в 1968-му році рух спротиву і демократизації був здушений совєтськими танками, та остеріг, що „Чехо-Словаччина повториться", якщо Захід буде приглядатись пасивно до агресивних замірів СССР. Він закликав студентів і всіх американських громадян впливати всіми засобами на уряд ЗСА вимагати від уряду СССР пошанування людських прав.

В контрасті до багатьох інших дисидентів, інформує „Стар-Леджер", Л. Плющ заявив студентам, що він дальше вірить в марксизм, стверджуючи, одначе, що „жадна ідеологія не є відповідальна за розвиток історичних подій".

Газета назвала Л. Плюща „українським математиком, якого насильно видалено з СССР".

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — В неділю, 25-го вересня ц. р. у годинах 8:30 рано до 3:30 по полудні тут в залі під церквою св. Івана Хрестителя при 791 Сандфорд евеню, відбудеться День Союзянки. У програмі: 1:30 по полудні — „Українське традиційне печиво", доповідь з прозірками пані Люби Волинець; мистецька виставка праць союзянок; виставка видань СУА і літературної творчости жінок та дитячої літератури; год. 12:30 — зустріч світличок Округи; год. 1:30 — фільм для дітей. Імпрезу влаштовує Окружна Рада СУА стейту Ню Джерзі.

КОНЦЕРТ ПІЯНІСТА РОМАНА РУДНИЦЬКОГО

Ню Йорк. — В суботу, 24-го вересня ц. р. о год. 2.30 по полудні тут у Карнеґі Ресайтел Голл, 154 Захід 57 вулиця, відбудеться концерт піяніста-віртуоза Романа Рудницького. В програмі твори: Ліста, Бетговена, Равеля, А. Рудницького, Ламбро, Балакірева. Квитки при касі театру.

КОНЦЕРТ АНСАМБЛІВ „БОЯН" І „КАЛИНА" В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Українські ансамблі з Торонта „Боян" і „Калина" влаштовують тут в неділю, 9-го жовтня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі Фешен Інституту при 224 Захід 24-та вулиця концерт пісні, танку і музики. В концерті виступить 150 осіб. Квитки вже можна набувати в українських крамницях АРКА і ЕКО на долині міста Ню Йорку.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ У ВАШІНҐТОНІ

Вашінгтон. — 25-го вересня ц.р. о год. 5-ій тут в залі О'Коннор Трініті коледжу відбудеться, заходами Ділового Комітету, Святочний Концерт для відзначення 85-ліття життя і 60-ліття єрейських свячень Блаженнішого Патріярха Отця Йосифа І. В програмі: промова о. д-ра І. Нагаєвського п. н. „Патріярх Йосиф і нова доба в історії Української Церкви", рецитаціямонтаж з поеми „Мойсей" І. Франка і вірша Р. Завадовича із вставкою Й. Гірняка у виконанні М. Гарасовської, У. Сось, М. Ставничого і М. Француженка. В музично-вокальній частині програми виступлять: Ждана Кравців-Скальська — фортепіянове сольо і Рената Бабак — меццо-сопрано при акомпаньяменті Ж. Кравців-Скальської.

ЗУСТРІЧ ЧЛЕНІВ ГЕ ФКУ З ГРОМАДЯНСТВОМ В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо (Комітет ФКУ). — Використовуючи приїзд членів Головної Екзекутиви Фонду Катедр Українознавства на 8-ий З'їзд ФКУ, що відбудеться в Лорейні в суботу, 24-го вересня, Комітет ФКУ в Клівленді влаштовує в неділю, 25-го вересня, зустріч членів ГЕ ФКУ з українською громадою. На цій зустрічі члени ГЕ ФКУ з'ясують стан і потреби Українського Гарварду, зокрема ж Українського Наукового Інституту та відповідатимуть на запити. Зустріч відбудеться у кафетерії школи св. Йосафата, 5720 Стейт Ровд, Парма, Огайо. Початок — год. 2-га по полудні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дискримінація в Польщі

Минулого місяця українська преса на поселеннях у вільному світі надрукувала була переслане їй Українською Центральною Інформаційною Службою (УЦІС) Звернення групи українських патріотів з Польщі, в якому вони виступили в обороні національних і людських прав українців під Польщею та в інших сателітних державах Східньої Европи. У тексті звернення між іншим говориться, що багато розголосу здобув рух спротиву в Україні, бо про терпіння українського народу та героїчну боротьбу його найкращих синів інформують народи вільного світу наші національні діячі прямо з Рідних Земель, але майже ніхто, крім приватних відвідувачів Польської Народної Республіки, не говорить про долю та обставини серед сотень тисяч українців у підсовєтських сателітних державах, де вони є предметом національної дискримінації та безпощадної асиміляції. Автори Звертання пригадують вільним українцям, що, наприклад, в Польщі, яку вони все таки зараховують до „найбільш гуманних" комуністичних країн Східньої Европи, Гельсінкську угоду використовується виключно для комуністичної пропаганди, а окремі параграфи тієї угоди інтерпретується так, що вони виходять на користь комуністичних режимів. Для підтвердження своїх аргументів Братство Сприяння Гельсінкським Угодам (так себе офіційно називають автори звернення) наводить цілий ряд аргументів для підтримки свого твердження про дискримінацію в Польщі і зумисну урядову асиміляцію українського населення, починаючи від початкового і вищого шкільництва та кінчаючи на українських культурних установах, як Українське Суспільно-Культурне Товариство (УСКТ) і інші. Окрему увагу Братство присвячує Українській Католицькій Церкві, діяльність якої комуністичний режим зумисне зупиняє, і 30-річчю насильного виселення лемків з їх прадідівських земель без права повороту у рідні сторони. Ліквідується також економічну базу українців, кооперативи УСКТ, видавництво газети „Наше Слово" тощо. У підсумуванні, Братство Сприяння Гельсінкським Угодам заявляє, що повністю приєднується до створеної в Києві, 6-го листопада 1976 року, Української Групи Сприяння та домагається, щоб Декларація Прав Людини стала підставою відносин між державою і громадянином, не зважаючи на національність і віровизнання.

Мобілізувати світову опінію в їхній обороні українці в Польщі доручають своїм братам і сестрам у вільному світі і просять: „Використовуйте усі засоби інформації, щоб посилювати боротьбу за права нації і людини в підсовєтських державах, бо це нерозривно пов'язане з боротьбою за незалежність нашої незборимої Батьківщини." Наші брати і сестри у Польщі звертають увагу на важливість консолідації і об'єднаної дії у цьому змаганні.

Від появи цього документу проминуло вже чимало часу, але крім публікації його на сторінках газет, чи відповідальні українські чинники поробили вже будь-які заходи бодай сповільнити дискримінаційну політику сателітних комуністичних держав східньої Европи? А зробити треба б чимало, бо, як говориться в декларації, політика асиміляції постійно посилюється, не зважаючи на протести лемків-ветеранів Червоної армії, польського війська та польських партизанів. Не допомогли також протести УСКТ. Велика, понад 250-тисячна українська громада в Польщі, а також велике число українців в інших сателітних країнах, виставлені на загрозу повної асиміляції і зникнення у бурхливому шовіністичному морі чужих народів, якщо ми, що на волі, не вчинимо все, що в наших силах, щоб цю загрозу відвернути.

І. Вовчук

РОЗБУРХУЮТЬ І АКТИВІЗУЮТЬ

(1)

Кожного року влітку в царстві „совєтського" колективізму ведеться дуже голосна кампанія про збирання врожаю і якнайскоріше вивезення збіжжя до державних зерносховищ. Цьогорічна збирально-заготівельна барабанщина виглядає блідою в порівнянні з „всенародним" обговоренням проєкту нової конституції. Обговорення, за вимогою Л. Брежнєва на травневому пленумі ЦК КПСС, який схвалював проєкт, „має допомогти дальшій активізації суспільного життя країни...", розбурхати в народі нові творчі сили".

Четвертий місяць „розбурхують" в галасливій кампанії „всенародного" обговорення проєкту брежнєвської конституції імперського єдинодержавства. А кінця не видно. В усіх закутинах московсько-большевицької імперії обговорюють і хвалять мудрість Брежнєва та партії за те, що „ощасливили" країну конституцією, узаконюючи суспільство безликости. Навіть на большевицькі маштаби з їхньою гігантоманією розмір організованої кампанії грандіозний. Галасливий лемент обговорення лунає на всіх закутинках імперії, а відлуння його пробивається й за межі країни.

Затверджуючи проєкт, пленум ЦК КПСС зобов'язав адміністративно-політичний апарат країни залучити в обговорення все населення, використовуючи для того всі засоби. І це виконано: 16 мільйонів членів і кандидатів, 35-мільйоновий комсомол, багатомільйоновий апарат професійних спілок, сотні тисяч депутатів різних рад, від Верховної до сільської, слушилу інтелігенцію і наукові сили — все включено у „всенародне" обговорення. Пущено в рух величезну „махину" словоблудства й писанини, галасом якої посилюють безликість совєтського суспільства. Як і все там, кампанія „всенародного" обговорення ведеться пляново. Після пленуму, який схвалив брежнєвський проєкт, були скликані республіканські, обласні, крайові, районові пленуми партійних органів і рад, на яких намічено до деталів способи залучення населення в кампанію обговорення.

Згідно з пляном і вказівками ЦК КПСС, при всіх партійних клітинах створено комісії, які мають унапрямлювати обговорення, систематизувати побажання і скеровувати їх до секретаріяту Центральної Конституційної Комісії при ЦК. В усіх газетах (союзних, республіканських, крайових, обласних і районових) призначено не менше однієї сторінки (з чотирьох) для друкування матеріялів обговорення листів і побажань, виготовлених у конституційних комісіях під агітпропівський диктат за настановами партійних апаратчиків.

В „теоретичному й політичному" офіціозі ЦК КПСС „Комуніст" ч. 11 надруковано довгу статтю секретаря московського к-ту партії Р. Дементьєва: „Москвичі схвалюють" про перебіг обговорення в столиці. Начебто звітуючи про виконання вказівок Кремлівського ханату Політбюра, столичний вельможа переповідає як закручено обговорювального маховика в Москві для здійснення „всенародности". На всіх московських підприємствах, в установах і організаціях, в колективах учбово-наукових закладах, житлових кооперативах — скрізь третій місяць втовкмачують людям про великі благодаті нової конституції, і то не раз, а по кілька разів.

„Виключно високо" оцінили москвичі, твердить Р. Дементьєв, проєкт нового Закону, в ньому ж „законодавчо" закріплено керівництво комуністичної партії життям країни — „керуючою" силою сов. суспільства, ядром його політичної системи, всіх державних і суспільних організацій. Міський комітет партії, говориться в статті, дуже багато сил і енергії витратив, щоб через різноманітні форми агітпропівської барабанщини роз'яснити москвичам. Чотири тисячі лекторів зранку до вечора, щодня роз'яснювали значення брежнєвської конституції. До пропаганди залучено велике число вчених. Подібне діється в усіх містах, селищах і заселених місцевостях.

В редакційній статті „Правди" за 2 серпня стверджено: „У Москві вже взяли участь в обговоренні 4,5 мільйонів людей (все доросле населення — І. В.), тут щодня відбувається понад дві тисячі лекцій про Основний Закон. В Ленінграді проєкт роз'яснюють понад 200 тисяч пропагандистів, лекторів, політінформаторів. В Києві організували 42 тисячі груп для його (проєкту) вивчення". В якій країні можливий подібний „демократизм"? За півтора місяці обговорення, на 20 липня як було подано в звідомленні Центральної Конституційної комісії, було організовано 650 тисяч зібрань трудівників, в яких взяли участь 57 мільйонів. В республіках, областях, районах і містах відбуто 4,5 тисяч пленумів партійних комітетів. А поруч з тим 50 тисяч сесій депутатів місцевих рад, безліч пленумів і зборів професійних і суспільних організацій та зборів військових частин. — („Правда" — 30 липня).

[Продовження буде]

Олександер Татомир

УКРАЇНСЬКА ІНФОРМАЦІЙНА СЛУЖБА

При кінці Другої світової війни під тиском жорстоких зовнішніх умовин ми покидали Україну та прирікали рідним і друзям, що не забудемо про них. Багато з нас брали в невідоме майбутнє грудку рідної землі, або якусь цінну родинну пам'ятку, щоб вони постійно пригадували нам те приречення.

Роки минали на чужині в боротьбі за кращі умовини життя наших родин. Турботи дня затирали картину далекої страдальної Батьківщини й притуплювали бажання допомагати братам в Україні в їхньому важкому змаганні з наїздником. Наші організовані ряди проріджувалися. Одні відходили у вічність, другі знесилені віком і недугами відставали, а треті поклонилися золотому телятеві. Та, однак, багато ще залишилось таких, які не зважаючи на всі трудноші, вірні своєму приреченні, непохитно стоять в авангарді українських лав у діяспорі, ширять правду про Україну та приєднують їй численних друзів. Між ними на одне із передових місць вибивається колишній воїн УГА, а згодом довголітній виховник нашої молоді на рідних землях п. Іван Струк, теперішній голова Української Інформаційної Служби. Після Другої світової війни поселився у ЗСА і як педагог зацікавився американською виховною літературою. Він завважив, що американські компетентні чинники дуже мало знають про Україну та в слід за тим у шкільних підручниках в українських справах є страшна плутанина. Кілька років він із різним успіхом писав численні протестні листи до виховних видавництв.

У 1959 р. поширив акцію за допомогою окремої „Комісії спростовування невірних вісток про Україну" при „Молодій Просвіті". Членами цієї Комісії, під головуванням п. І. Струка, були визначні громадяни: д-р Микола Рибак, д-р Іван Скальчук, д-р Степанія Бережницька, бібліотекар Омелян Басюк і п-ні Надія Мацьків. Вкоротці Комісія стала автономним тілом при Відділі УККА у Філядельфії. Згодом вона почала самостійно працювати під назвою Українська Інформаційна Служба, в скороченню УІС. Зорганізовано чотири Студентські Секції, що їхнім завданням було висилати протестні листи до американських видавництв, які фальшують історичні факти про Україну. На жаль, студенти не вив'язалися як слід із свого обов'язку й Секції перестали існувати.

Щоб придбати симпатиків і співпрацівників Управа УІС влаштувала ряд доповідей у Філядельфії про американські шкільні підручники та атласи й про методи інформування чужинців про Україну. Голова УІС доповідав на „Верховині" та Союзівці, а на бажання Головної Управи УККА в Ню Йорку для представників молодечих організацій.

Історичну коректу протестних листів проводили: проф. д-р Петро Ісаїв, проф. д-р Степан Горак, проф. д-р Іван Лисяк Рудницький, проф. д-р Теодор Мацьків та інші, а мовну: інж. Зенон Фещак, інж. Методій Борецький, д-р Аскольд Скальський, Лев Іваськів і Іван Яворський. Неоціненим джерельним матеріялом служив бібліотекар д-р Іван Куровицький.

Спершу УІС брало до уваги тільки шкільні підручники нижчих і середніх шкіл, опісля поцікавилося періодиками для молоді, альманахами та енциклопедіями. На домагання УІС „Енциклопедія Американа" з 1970 р. в 27-му томі на 6-ох шпальтах об'єктивно описала історію України від найдавніших часів. Головну увагу зосереджено на атласах і глобусах з вирізненням мап Східньої Европи, щоб побачити як ставляться картографічні видавництва до України. Ці видавництва на фізичних мапах подають Україну, як географічне поняття, але не поміщують її на політичних мапах. На настирливі домагання УІС картографічні видавництва твердили, що вони діють згідно з публікацією Державного Департаменту „Статус оф де Ворлдс Нейшенс". По 6-літній переписці з Державним Департаментом, по окремому апелі до президента Джеральда Форда та за піддержкою деяких сенаторів і конгресменів остаточно „Статус..." змінив своє становище й заявив, що Україна та Білорусь є членами ОН і республіками СССР (досі офіційно вони були тільки частинами Совєтського Союзу). Це був перший великий історичного значення успіх УІС.

Подібних успіхів багато. 50 грубих течок з біжучою кореспонденцією, копіями протестних листів, історичними працями та архівним матеріялом у Канцелярії УІС основно інформують про велику безінтересовну працю, що її пробив голова, члени Управи та запрошені науковці.

Канцелярія УІС приміщується в домі п. Івана Струка. Більшість конечних видатків, зв'язаних із веденням інформаційної праці, він сам покриває.

Власним коштом теж видав для вжитку україно-знавчих шкіл, молодечих організацій та громадянства, а зокрема для інформації чужинців „Історію України в кольорових образках". Монтаж цієї історії складається із двох касеткових підручників, написаних українською та англійською мовами і з 80 кольорових прозірок, що їх висвітлюється на екрані. Ця праця найшла високу оцінку наших педагогів і суспільних діячів. Нею зацікавилися і чужинці: державні школи Канади, американські університетські бібліотеки і т. п. „Історія України в образках" має велике педагогічне, національне і патріотичне значення. Нею повинні покористуватися всі наші організації, зокрема виховні, та батьки. Її можна набути кожночасно в Канцелярії УІС. Писати на адресу: Ukrainian Information Service, Inc. 1410 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141. УІС не має великих грошеви фондів, її найбільшим капіталом — це члени, що безінтересовно з любови до далекої Батьківщини виконують свій національний обов'язок.

Якщоб всі українці на чужині так сумлінно ширили правду про Україну, як це невпинно робить колишній воїн УГА Іван Струк, тоді не було би у світі, а зокрема на Заході державних мужів, політиків, науковців і журналістів, що не визнаються у проблематиці Сходу Европи.

Праця УІС увінчається значними успіхами тоді, коли в акцію ширення правди про Україну включаться всі свідомі українці, а перш усього студіююча молодь. До посиленої та об'єднаної дії закликають нас новітні незламні борці на рідних землях.

Події 60-их і 70-их років в Україні сколихнули сумлінням кращої української молоді, що починає поповнювати наші проріджені ряди й стає сміливо на боці правди про Україну й в обороні її захисників.

ГАРВАРДСЬКА „РЕЦЕНЗІЯ"

Найновіше число гарвардського журналу „Рецензія" (том УІІ, ч. 1) видане Семінарем Українських Студій Гарвардського Університету, потішить багатьох книголюбів. В ньому, наприклад, вперше застосовано нові друкарські старослов'янські черенки, які полегшують читання давніх слів, що їх часто друковано. Далі, цього разу охоплено цікаві та різноманітні теми з археології, філології, палеографії та філософії. Також помітно новий формат статтей, який, крім рецензії, подає стислий, але і вичерпний огляд розвитку даної дисципліни. Саме в цьому є велика користь тих статтей, бо читач може подвійно скористати з рецензії та з фактажного матеріялу.

Наприклад, в своїй рецензії книги В. Панашенка „Палеографія українського скоропису др. пол. ХУІІ ст." рецензент Едвард Касинець описує історію розвитку досліджень української палеографії. Він уважно документує спадщини славних істориків та архівістів перед-сталінського періоду, як напр. Петрова, Маслова та Перетца, і цитує їхні важливіші праці, про які сьогодні майже цілком забуто. В цій рецензії зацитовано понад 60 джерел, між якими є коло 16 з-перед 1930 року.

Дуже цікавою статтею є огляд сучасних археологічних досліджень стародавнього Києва, написаний американським науковцем Д. Кайзером з Чікагського університету. Кайзер, як видно зі статті, широко обзнайомлений з найновішими виданнями Інституту Археології АН УРСР. Для багатьох, що цікавляться археологією України чи княжої старовини, ця стаття подасть найновіші інформації з недавніх розкопок Києва.

Рецензент книжки С. Висоцького „Середньовічні написи Софії Київської", проф. Б. Струмінський, сильно осуджує необ'єктивність сьогоднішньої совєтської лінгвістичної науки. Постійні московські спроби відокремити історію та культурні надбання Київської Руси від історичної спадщини української нації — явний обман. Як доказує проф. Струмінський, совєтські науковці називають тепер російське те, що є справді українське. Вони не визнають такої можливости, що до нації, яка жила і розвивалась на специфічній географічній території протягом багатьох століть, може належати й історія своєї мови з часу раннього розвитку. Середньовічні стінні написи (графіті) Св. Софії вважаються важливими ранніми джерелами російської мови. От до чого доходить совєтська „наука"!

Остання рецензія охоплює збірку статтей про розвиток філософської думки в Україні („Від Вишенського до Сковороди"). Тут рецензент проф. Т. Закидальський з Урсайнус Коледжу, викриває совєтські спроби зробити зі Сковороди пророка марксистського матеріялізму та атеїзму. Згадано ще інтерпретації інших філософів, як напр. Вишенського, Яворського, Кониського, Прокоповича та інших. Для широкого загалу читачів, що цікавляться українською філософією, ця рецензія подасть довго очікувані критичні міркування совєтських „тез" про ранню українську філософію.

Описане найновіше число журналу „Рецензія" має 62 сторінки, включно з авторським покажчиком попереднього УІ тому. Журнал виходить два рази в рік. Зацікавлені читачі можуть закупити його в українських книгарнях або передплатити поштою в Українському Науковому Інституті Гарвардського університету.

Р. П.

Ю. Мовчан

СКАНДИНАВСЬКІ ВРАЖІННЯ

Норвегія є не тільки країна фйордів

Популярно кажуть, що в той час, коли Італія подібна на чобіт, а Бермуда на риболовний гачок, Норвегія подібна на ложку, ширший кінець якої спрямований до Англії, а ручка до північно-західньої частини СССР.

Але ця „ложка" не така маленька, як це може здаватися на перший погляд. Бо в той час, коли ширина її в деяких місцях є не більшою, як кілька миль, довжина має аж 1100 миль, що навіть на американські умови дуже багато. Ця віддаль більша ніж віддаль від Чікаго до Бостону або від Чікаго до Нового Орлеану. Якби кордони Норвегії — включно з тими, що припадають на її численні фйорди, заливи і т. д. — розтягнути в одну лінію, то довжина їх становила б аж 12,500 миль, тобто, приблизно половину обводу (екватору) цілої земної кулі. І ось, не зважаючи на це, Норвегія має всього яких 4 мільйони населення, тобто, приблизно стільки, скільки має Чікаго з його околицями.

Випливши з Копенгагену на комфортабельному пароплаві Олав У (ім'я сучасного норвезького короля), ми поступово водами Категатського заливу підпливаємо до столиці Осло, яка міститься внизу східньої частини „ложки" недалеко Швеції. Майже цілу ніч (а ми виплили ще з вечора) в одній із заль пароплава під звуки легкої музики відбувалися танці, що розвіяло одну з легенд про те, що, мовляв, норвежці нарід дуже „серйозний і суворий" і тому такого роду розвагами мало цікавиться.

І ось, нарешті, ми під Ослом — містом, яке має під мільйона населення і яке розташоване на „голові" одного з фйордів. Місто, яке було засноване 1050 року відомим в Норвегії Гарольдом Твердим Правителем (Hard-Ruler), „пів-братом" св. Олава. Виходимо на високий, скелистий беріг і любуємося чудовим краєвидом. З одного боку на півдні — тихі блакитні води Категатського та Скагератського заливів, а, з другого, на північ — панорама міста з його масивними камінними будовами на фоні квітчастих садів і парків. Початково „твердий" чи „суворий" Геральд побудував тут не місто, а фортецю та богомольну святиню. Це був король Гаокон У, який на місці маленької твердині в ХІУ-му столітті побудував могутню фортецю під назвою Акерзус (Akershus) і переніс тоді столицю з заходу до Осла. Побудована у формі гострокутника, ця величезна камінна будова з своєю масивністю робить на глядача незабутнє враження. В історії Норвегії фортеця Акерзус відограла багато ролей. Але вона мало спричинилася до того, аби оборонити країну від німецької окупації під час Другої світової війни, бо ж німці, як це було у випадку з лінією Мажино у Франції, були не такі „дурні", що, здобувати фортецю „лоб-на-лоб": вони просто обійшли її з тилу і взяли майже без жадного бою. Цю фортецю німці використали, як місце ув'язнення для багатьох норвезьких патріотів, велика кількість яких тут загинула. Це в цій фортеці відомий Відкун Квіслінг, який був головою уряду Норвегії під час німецької окупації і який увійшов в історію, як „символ" коляборанства, шукав свого останнього захисту. Але, побачивши, що його і тут знайдуть, аби не здатися живим своїм ворогам, Квіслінг вирішив покінчити самогубством за цими широкими стінами фортеці.

Підходимо до королівського палацу — маєстатичної трьохповерхової будови з широким в'їздом до нього та з напів-округлої форми квітниковим сквером перед головним входом. Протилежно, напр. до Білого Дому в Вашінгтоні, цей палац не є огорожений, як також ніде не видно біля нього сторожі. Тому, якщо ви хочете пройтися біля палацу чи крізь алеї з насадженими квітами — ви можете це робити і вам за це ніхто й пів слова нічого не скаже. Можете також заглянути у вікна королівського палацу і так само ніхто й нічого вам не скаже. Чому?

Бо протилежно до інших монархів та „вождів народу", норвезькі королі здається роблять все можливе, аби бути ближче до свого народу. Коли, напр., данський князь Карл став королем Норвегії 1905 року, як Гаакон УІІ, він кинув гасло „все для Норвегії". Цього мотта дотримується також його син сучасний король Олав У. Аби не робити штучної різниці між норвежцями, вже багато років тому усунено вживання шляхетських титулів. Тому, королівські діти ходять до публічної школи з іншими дітьми, як рівні з рівними. Тому не тільки князівні Рагнгілд та Астрід, але також наслідник короля Геральд поодружувалися не з особами шляхетського роду, але із звичайними особами своєї нації.

Ще трохи далі — і ми перед ратушем (будинком магістрату або „сіті гол") міста Осло. Це — масивний, темно-бурого кольору будинок з двома однаковими вежами по боках, який в середині містить таке багатство різного роду скульптур та малюнків, що нагадує скорше розкішну мистецьку ґалерію ніж адміністративний будинок міста.

Ще далі опиняємося перед сірим, старим будинком, в якому король вручає Нобелівські мирові премії. Як нам сказали, всі інші нагороди Нобеля вручається в Стокгольмі, столиці Швеції, і тільки премії борцям за мир чомусь ухвалено видавати в Осло (правдоподібно, таким було побажання Альфреда Нобеля, хоч за це не можу ручатися).

Будучи в Осло і не відвідавши скульптур Ґустава Вігелянда в парку Фроґнера, це кажуть, було б те саме, що будучи в Римі і не побачити, якщо вже не Папи, то в кожному випадку базиліки Св. Петра. Цей парк міститься не в самому місті, а при виході його в північно-західній частині. Ці фігури — це комплекс скульптур голих людей та тварин зроблених з ґраніту, заліза та бронзи, розташованих у вигляді величезного чотирикутника. Скульптор назвав цей комплекс одним словом: „Людина". Його метою було показати життя людини, починаючи від перших днів її народження і кінчаючи старечою неміччю і, нарешті, неминучою смертю. Судячи з великого успіху, які мають ці фігури серед глядачів, цей скульптурний показ безсенсовного життя людини блискуче вдався.

Недалеко від цього парку міститься також Вігеляндський Музей-будинок, де працював і жив скульптор і де зібрано 1650 скульптур, 3700 гравюр на дереві, 423 платівок готових для різьбарства та приблизно 11,000 схем (шкіців) для нових скульптур та різьб. Подивугідним залишається, де одна людина змогла знайти стільки часу аби все це створити!

Виїхавши з Осло на північ понад берегом річки Акерсельво, опиняємося в очаровуючих своєю красою околицях гір та більшого і меншого розміру фйордів. Для тих, що, може, не цілком розуміють що треба розуміти під словом „фйорд", зазначимо, що це покручений, переважно вузький морський залив, оточений високими, інколи майже прямовисними скалистими горами. Деякі з фйордів врізуються в суходіл на сто й більше миль, деякі значно коротші, хоч всі вони характерні своєю кришталево-чистою холодною водою (таку чисту воду в річках та ставках я бачив лише в Афганістані). Фйорди переважно глибокі, в деяких з них глибина доходить до тисячі стіп. На думку геологів, фйорди постали в наслідок дії льодовика.

Тут, на провінції, ми могли краще пізнати норвежців, як людей. Передусім вони є великими любителями природи. При кожній нагоді вони намагаються бути на лоні багатої на красу природи, на яку так багата їхня країна. Подруге, вони є працьовитим народом, що правдоподібно обумовлюється не раз суворим норвезьким кліматом, з його морськими штормами та численними горами, з якими людині завжди треба „боротися", аби зробити їх придатними для життя (транспортація, оброблення ґрунту для вирощення хліборобських культур, і т. д.). Це кажуть, зробило норвежців „твердими" та „впертими", як також виробило в них почуття незалежности та певности себе. І не зважаючи не це, хоч це може звучати парадоксально, переважно норвежці є дуже дружніми й приятельськими людьми, радо готові допомогти в біді кожному, хто до них звертається. Наприклад, один з нашої групи, бажаючи відвідати свого приятеля чи знайомого в Осло, запитав одного з норвежців на вулиці, як доїхати на таку й таку вулицю. Той, мавши зі собою авто, без надуми повіз туриста на відповідну адресу, відмовившись взяти будь-яку винагороду, хоч до того приятеля треба було

(Закінчення на ст. 4-ій)

Крайова Управа Т-ва за Патріярхальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви

В неділю, 2-го жовтня 1977 р. у РИМІ
відбудуться

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ:

Шістдесятріччя Єрейських Свячень Глави нашої Помісної УКЦеркви

ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

у якому візьмуть безпосередню участь Прочани з різних країн нашого поселення.

Щоб ми всі, вірні Помісної УКЦеркви, як одна родина спільними молитвами з'єдналися з нашими Прочанами і Патріярхом у Вічному Місті, звертаємося з великим проханням до наших Всечесніших Отців, щоб

у неділю, 2-го жовтня 1977 року

в кожній місцевості, де живуть наші вірні, — відслужити **СЛУЖБУ БОЖУ** *у намірені*

ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Занесім наші хоральні молитви за нашого Батька, Главу Помісної УКЦеркви ПАТРІЯРХА ЙОСИФА.

КРАЙОВА УПРАВА

СВЯТОЧНИЙ ВЕЧІР

для відзначення

85-ліття життя і 60-ліття священства

БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА

Отця ЙОСИФА І

в неділю, 25-го вересня 1977 року, о год. 5-ій по пол.
в залі О'Коннор Трініти Коледж
Мічіґен Авеню і Франклін вул.
Вашінґтон, Д. К.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділ УККА в Ню Йорку

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ЗУСТРІЧ

з д-ром Михайлом Штерном і його Дружиною

відбудеться

в неділю, 25-го вересня 1977 р., о год. 2-ій по пол.
в Авдиторії Школи св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

Д-р Михайло Штерн, знаний лікар з Винниці, засуджений на 8 років совєтського концентраційного табору, звільнений під тиском світової опінії і весною цього року опинився у вільній Европі.

Заходами УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ, спроваджений до ЗСА, брав участь в Маніфестації в День Оборони Прав України.

Д-р Михайло Штерн бажає поділитися з Українською Громадою Ню Йорку своїми переживаннями на волі і у в'язницях під сьогоднішню пору в Україні.

БАЛЕТНА ШКОЛА
Роми Приймн-Богачевської
62 St. Marks Place
New York, N.Y.
оголошує
ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ 1977/78

ІРВІНҐТОН — Школа св. Ів. Хрестителя. Реєстрація учнів — понеділок, 26-го вересня, 3-5 веч.

НЮ ЙОРК — П'ятниця, 30-го вересня, між 3-6 веч. і субота, 1-го жовтня, 12-2 по пол.

БАЛЕТ, УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНКИ та РУХАНКА ДЛЯ ПАНЬ.

Початок навчання від 1-го жовтня, за минулорічним поділом години.

Інформації телефонічно - (212) OR 7-7187

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Мілена Рудницька
Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгортці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією.
Ціна 15.00 долярів.
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

МУЗЕЙ В БОГУСЛАВІ

З дня народження відомого мистця і педагога Івана М. Сошенка — великого приятеля Тараса Шевченка, сповнилось 170 років (1807-1876). Мистець народився і виріс у Богуславі, на Київщині, і тут його земляки відкрили музей мистецької спадщини Сошенка. Недавно в цьому музеї влаштовано літературно-музичний вечір, на яку прибула група науковців і мистців із Києва — інформує „Радянська Україна".

ГОЛОВНА УПРАВА з ВІДДІЛАМИ ТОВАРИСТВ ПРИХИЛЬНИКІВ УНР СХІДНІХ ШТАТІВ
має шану запросити усіх своїх Членів, Симпатиків та все Українське Громадянство на

„ОСІННЮ ЗУСТРІЧ-ПІКНІК"

яку вона влаштовує

в неділю, **25-го вересня 1977 р., о 12-ій год. дня**
в Українському Селі, в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

- Крім смачних страв, буде мистецька частина та багато виграш.
- Управа просить до численної участи.

За Головну Управу —
д-р Петро Клюк,
культ. освітній референт

Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку
136 2-га Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

П'ятниця, 28-го жовтня 1977 року

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ

На порядку нарад важливі справи і зміна статуту.

Початок 7:30 вечора.
ПРИСУТНІСТЬ ВСІХ ЧЛЕНІВ ОБОВ'ЯЗКОВА.

Мистецька Комісія
Українського Інституту Америки
повідомляє про

ВИСТАВКУ ТВОРІВ

РЕМА БАГАУТДИНА

ґрадуанта Академії Мистецтва ім. Т. Шевченка в Києві.
Відкриття
в суботу, 1 жовтня 1977 р., о 7-ій год. веч.
Виставка відчинена 1-17-го жовтня, щодня, (крім понеділків) від 2-6.
ГОСТЯМ РАДІ!

ПАССЕЙК і ОКОЛИЦЯ!

НАВЧАННЯ
в ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА
в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.
починається
в суботу, 24 вересня ц. р., о год. 8:30 ранку
в приміщенні Roosevelt School No. 10
при Harrison Street в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

Дирекція

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що в п'ятницю, 16-го вересня 1977 року,
заснув вічним сном,
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ЗАҐІБАЙЛО

нар. 5-го жовтня 1900 року в с. Богданівка, біля Тернополя, Україна.

ПАНАХИДА — в неділю, 18-го вересня 1977 р., о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінґтоні, Н. Дж.

В понеділок, 19-го вересня 1977 р., після ЗАУПОКІЙНОЇ СЛУЖБИ БОЖОЇ в Українській Католицькій Церкві св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., Тлінні Останки похоронено на цвинтарі Hollywood **в** Union, N.J.

Горем прибиті:
дружина — ОЛЬГА
син — ЮРІЙ з дружиною ЕЛИСАВЕТОЮ
внуки — МИХАЙЛО, ВОЛОДИМИР, ОЛЕКСАНДРА і ЮРІЯ
брати — ВАСИЛЬ і МИХАЙЛО

Усім Учасникам похоронів найсердечніше дякуємо.

ВАЖЛИВИЙ ЗАКЛИК

Членів ОбВУА Ню Йорку, Нюарку й околиць закликаємо, а Проводи і Членство всіх інших комбатантських організацій з цих місцевостей запрошуємо взяти зорганізовану участь в похоронних відправах за спокій душі

св. п. проф. д-ра

БОРИСА МАРТОСА

кол. прем'єра уряду УНР

а зокрема прощальній ПАНАХИДІ у п'ятницю, 23-го вересня ц. р., о 8-ій год. веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, **Ірвінґтон, Н. Дж. та в ПОХОРОНІ, в суботу, 24-го вересня 1977 р., о год. 9:30 ранку на Українському Православному Цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.**

Головна Управа ОбВУА

Ділимося сумною вісткою, що з Волі Всевишнього Бога, дня 25-го серпня 1977 року, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, відійшла у Вічність в Детройті, Міш., наша Найдорожча ДРУЖИНА і МАМА

сл. п.

ТЕОДОСІЯ СТЕЛЬМАХ з родини БИЛО

бувша учителька і головна секретарка Суду Вільної України 1918-19 років, пов. Вишнівчик, Галичина.

В глибокому смутку:
муж — ГРИГОРІЙ, був. Січовик, Хорунжий
дочка — ІРИНА
зять — дипл. інж. ОСТАП ЗАХАРКІВ

Одинокий син Покійної — НЕСТОР, зложив своє молоде життя як Старшина Української Повстанської Армії в обороні Батьківщини.

19-го вересня 1977 року упокоївся в Бозі, на 99-му році життя

бл. п. проф. д-р

БОРИС МАРТОС

вірний Син Української Православної Церкви, кол. Прем'єр Уряду Української Народної Республіки, довголітній визначний громадський діяч, професор високих українських шкіл у Чехо-Словаччині і Німеччині, ректор Української Технічно-Господарської Академії, основоположник Українського Кооперативного Руху на Лівобережній Україні та опікун і вдохновитель української середньошкільної молоді в Полтаві перед Визвольною Революцією 1917 року.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ будуть закінчені в Церкві-Пам'ятнику в Бавнд Бруку, Н. Дж., у суботу, 24-го вересня 1977 р., о год. 11-ій перед полуднем.

Очолить їх Владика Митрополит МСТИСЛАВ.

Приєднуючись до суму великої Української Громади, кличемо до усердної молитви за душу незабутнього Слуги Божого БОРИСА.

ВІЧНАЯ ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Консисторія Української Православної Церкви в США

У глибокому смутку повідомляю, що дня 19-го вересня 1977 року, упокоївся в Бозі у Філядельфії, Па. мій Найдорожчий ЧОЛОВІК

бл. п.

ПАНАС ТУПИЦЯ

на 81-му році життя, нар. в с. Білик на Полтавщині.

ПАНАХИДА — в середу, 21-го вересня 1977 року в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor вул. у Філядельфії, Па., о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН — в четвер, 22-го вересня 1977 р. — о год. 9:30 ранку СЛУЖБА БОЖА в Українській Православній Катедрі св. Володимира у Філядельфії, а опісля на цвинтар Oakland, **Філядельфія, Па.**

Горем прибита —

дружина ГОРПИНА

Т-во Прихильників Української Народної Республіки м. Нюарку-Ірвінґтону, Н. Дж.

з великим смутком повідомляє всіх своїх Членів, Симпатиків та все Українське Громадянство, що 19-го вересня 1977 р., у вечірніх годинах, в будинку для старших осіб м. Юньйон, Н. Дж., на 99-му році життя, помер був. Прем'єр-Міністер Української Народної Республіки

Проф. БОРИС МИКОЛОВИЧ МАРТОС

член Українського Уряду в рр. 1917-20, визначний державний муж, політик, громадський і кооперативний діяч, дійсний член УВАН та НТШ, член багатьох організацій і установ.

Св. п. Проф. Борис Мартос з студентських років, тобто понад 75 років був присвятив себе підпільній революційній діяльності в боротьбі за Українську Державу і за це Йому належиться велика честь і слава.

Запрошуємо всі комбатантські та молодечі організації, все Українське Громадянство взяти участь в Панахидах і похороні, прибувши масово зі своїми організаційними прапорами.

ПАНАХИДИ відбудуться в четвер, 22-го і п'ятницю, 23-го вересня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні *Литвин і Литвин.*

ПОХОРОН в суботу, 24-го вересня 1977 р. з похоронного заведення о год. 8:30 ранку до Української Православної Церкви св. Тройці, 836 Ласис Авеню, Ірвінґтон, Н. Дж., а відтак на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій Родині, Організаціям і Установам висловлюємо наше сердечне співчуття.

Т-ВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ м. НЮАРКУ-ІРВІНҐТОНУ, Н. Дж.

КАНДИДАТ НА ГУБЕРНАТОРА ВЧИТЬСЯ УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ

Стейтовий сенатор Бейтмен, республіканський кандидат на губернатора Ню Джерзі, з кінцем минулого місяця взяв участь у влаштованому Окружними Комітетами Відділів УНСоюзу в Українському Селі в Бавнд Бруку „Українському Дні" і при цій нагоді поцікавився технікою українських танців, з якою познайомив його Володимир Юрченюк. Сенатор дотепно говорив, що американським політикам в деяких випадках пригодилося б вміння танцювати до української музики.

Капеля Бандуристок на інтернаціональному фестивалі

Спонтанні бурхливі оплески півторатисячної різнонаціональної публіки привітали вихід на сцену Капелі Бандуристок СУМА ім. П. Орлика, що брала участь у мистецькій частині фестивалю Поневолених Націй у Детройті, 28-го серпня ц. р. Капеля у своєму найкращому складі, 14 бандуристок і 18 хористок відспівала декілька пісень із свого найновішого репертуару, що його приготувала на концертове турне по більших українських скупченнях Америки і Канади.

„Скажи мені правду'' — в новій обробці зі сольо Валентини Биковець та „Біжи, біжи Черемоше'' — зі сольо Галини Кравченко — дзвеніли над великою площею фестивалю, заворожививши півторатисячну різнонаціональну публіку, яка, не розуміючи слів заворожена ніжною то бурхливою мелодіями, дивилась на сцену, де на дискретний помах рук дириґента співав живий людський інструмент. А барвні стилеві строї капелянок, свіжі молоді личка бандуристок творили чудову картину — дивишся і очей не відірвеш, як говорив мені в перервах поміж піснями мій сусід-альбанець, учитель музики одної середньої школи.

„Америка, о бютіфул'' — проспівана по-англійськи, що її публіка вислухала стоячи, зірвала таку бурю оплесків, що і дириґент, і капелянки не могли відмовитись виступити ще раз того самого дня на закінчення мистецької програми.

Капеля зовсім полонила учасників фестивалю Поневолених Націй, яка щороку збирає тисячі патріотів різних народів, щоб зазнайомитись із культурними скарбами своїх сусідів, що двигають тяжкий тягар поневолення червоної Москви.

Після виступу Капелі вдалося мені провести кілька хвилин на розмові з дириґентом Петром Потапенком, головою Управи Капелі Олею Гвозд, адміністратором Дмитром Трушом та деякими членами Управи Осередку ім. П. Орлика.

Вони розповідали, що Капеля якраз рік тому відсвяткувала своє 20-річчя окремим бенкетом із мистецькою програмою при участі коло 500 осіб рідні капелянок, приятелів СУМА і репрезентантів українського громадського життя.

На цей ювілей сенат стейту Мічіґен схвалив окрему резолюцію, високо оцінюючи культурну працю Капелі, педагогічну роботу мистецького керівника Петра Потапенка й кропітку працю адміністратора Дмитра Труша. Цю резолюцію відчитав на бенкеті голова сенатської більшости сен. Антон Дерезінський, що тепер кандидує на федерального сенатора.

Окремого листа від губернатора Вілляма Ґ. Мілікіна відчитав його особистий висланник суддя Гавзнер з ґратуляціями для капелі та її мистецького керівника. Отець Бернард Панчук відчитав листа від Патріярха Блаженнішого Йосифа з благословенням для Капелі. Наспіла теж ґратуляційна телеграма від президента ЗСА. Головна Управа СУМА іменувала Петра Потапенка почесним членом СУМА.

„Так от, говорив маестро Потапенко, рік тому ми відзначали 20-річчя Капелі, а цієї осени вибираємось у турне по більших українських скупченнях з ювілейними концертами для відзначення 60-річчя Української Національної Революції та 35-річчя постання УПА. Перша частина цього концерту повністю присвячена цим датам, і пісня, і мистецьке слово.

„Капеля тепер — продовжував мій співрозмовець — має дуже добрий склад, має багато досвідчених солісток, а крім цього ми запросили до виступів з нами Галину Андреадіс. Й вона дала свою згоду — закінчив із задоволенням маестро Потапенко.

Ще довго велися розмови про Капелю, яка дійсно, як стверджували інші, завжди була дуже популярна: сотні виступів на різних національних святах, десятки самостійних концертів, чотири власні платівки з добірним репертаром — це ж солідний дорібок для такого аматорського ансамблю, а Капеля все таки є аматорським ансамблем.

Капеля творить зжитий гурт, подекуди пов'язаний кровно. От уже довший час перебувають у Капелі Вара Сіра і її дві доні Ліда і Оксана, три сестри Галя Труш і Оля та Надя Денисенки, солістка Мирослава Брездень і її доня Ірка та невістка Зеня, Марія Ровенчук та її доня Катерина. А були ще інші.

Мабуть, чарівна українська пісня, а може любов до таємничого інструменту — бандури тримають цих дівчат і молодих жінок у Капелі, щоб безнастанно дзвеніла безсмертна українська пісня і неслася світами.

П. Р.

Пам'яті Софії Клебан

Українська громада Картерету, Н. Дж., уболіває над великою і незамінимою втратою своєї діяльної і відданої громадянки бл. п. Софії Клебан, яка несподівано померла 6-го вересня 1977 року після короткої недуги та одночасно висловлює своє молитовне співчуття родині.

Покійна Софія Клебан, з дому Гидзік, займала серед нашої української громади активне і важливе місце від самих початків її існування. Від 1949 року вона належала до місцевої української католицької церкви Пречистої Діви Марії і до Католицьких Дочок при цій церкві. Перед тим, вона була парафіянкою теперішньої катедри української православної церкви св. влмч. Димитрія. Із 1917 року вона була членкинею УНСоюзу і належала до 209-го Відділу св. Михаїла в Картереті. У 1927 році бл. п. Софія Клебан стала ініціяторкою організації 100-го Відділу Союзу Українок Америки. Цей відділ переорганізовано декілька років тому, і Покійна була його активною членкинею аж до своєї смерти. Рівнож, вона належала до Картеретської Асоціяції Власників Таверн.

Бл. п. Софія Клебан відзначалася серед нашої громади також жертвенністю на церковні й народні цілі. Наприклад, у 1973 році вона стала фундаторкою Катедри Українознавства при Гарвардському університеті, жертвуючи 1,000 дол. із своїх тяжко запрацьованих ощадностей. Цей княжий дар Покійної став доказом і мірилом її відданости для свого народу.

Бл. п. Софія Клебан народилася 15-го травня 1889 року в селі Буківці, пов. Сянік у Західній Україні. До ЗСА прибула вона 16-річною дівчиною. Тяжкі були її перші кроки: непосильна праця, незнання мови, визискування безсовісними працедавцями, безробіття, туга за рідними і т. р. — були тими чинниками, що наші перші поселенці, в тому числі і молода дівчина Софія, мусіли переборювати і переживати.

У 1907 році бл. п. Софія, тоді Гидзік, виходить заміж за Йосипа Клебана, з яким ділила своє щастя і горе аж до передчасної його смерти в 1935 році.

Спочатку бл. п. С. Клебан, так як і її муж, працювали в різних місцевих фабриках, а потім здобулися на власні підприємства — крамницю з одежою, а згодом ресторан. У 1946 році, вже після смерти чоловіка, вона відкрила крамницю із спиртними напоями і таверну. Ці підприємства просперують і донині. Таверна є єдиним місцем, поза українськими клюбами і приватними домівками наших людей, де можна почути українську пісню, колядку і т. п. Згодом, до цього підприємства було добудовано 8 алей для кеглів (боувлінґ). Усі діти подружжя Клебан, а зокрема сини Іван і Теодор, були допоміжними своїй покійній улюбленій матері у провадженні підприємств.

Бл. п. Софія Клебан, не зважаючи на велику відповідальність у підприємствах, була активною в українському громадському житті. Майже до останніх днів свого трудолюбивого життя, бджоли-працівниці, її можна було побачити на українських концертах, пікніках, академіях для відзначення національних пропам'ятних роковин; вона була енерґійною, життєрадісною, добродушною, із вродженою та притаманною її інтеліґенцією і радо ділилася переживаннями свого минулого, часто встеленого терниною...

Українська громада Картерету разом із засмученою родиною прощали і відпроваджували тлінні останки Покійної на заслужений нею вічний спочинок у Небесних Господніх Оселях. Архимандрит Віктор Поспішіл у четвер, 8-го вересня відслужив Парастас в похоронному заведенні Бізуба, а наступного дня у сослуженні ще двох священиків — Похоронні Відправи й Божественну Літургію в українській католицькій церкві Пречистої Діви Марії. Після цього тлінні останки Покійної супроваджало багато людей на Розгіл кладовище в Лíндені, Н. Дж.

Традиційні поминки в пам'ять Покійної відбулися в церковній залі католицької української церкви. Покійній віддали свою останню прислугу і честь багато людей, між якими були достойники і представники різних національностей міста. Архимандрит Віктор Поспішіл попрощав Покійну теплими словами, згадуючи її вклад у церковне і національне життя нашої української громади.

Покійна Софія Клебан залишила по собі досить велику, смутком прибиту родину: двох дочок Галину Довделл і Анну Фісчур із їхніми родинами; двох синів Івана (член Т-ва Запорізької Січі, Відд. 342-го Українського Відділу УНСоюзу) і Теодора Клебан; 13 внуків і 22 правнуки; сестру Теклю Шурин із Рочестеру, Н. Й., і Багато ближчої і дальшої родини, які перебувають на чужині і в краю, на улюбленій Покійною Лемківщині.

Пам'ять покійної Софії Клебан, трудівниці на народній ниві, на терені Картерету і поза ним, та між тими хто її знав, залишиться на довгі роки, поки буде існувати наша американська українська громада.

РМ

СКАНДИНАВСЬКІ ВРАЖІННЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

їхати щонайменше 15-20 хвилин. Подібних прикладів з боку норвежців можна б навести більше.

Нарешті, загальновідома чесність норвежців, коли загублені речі — в тому числі і гроші, повертаються їх власникам без всяких винагород, незалежно від того, хто є власником тих речей і як далеко вони живуть.

Але, як ми на початку зазначили, Норвегія — це не тільки фйорди чи знамениті норвезькі светри, які славляться на цілий світ. Норвегія дала світові також таких людей, як Генрик Ібсен, Бієрнстірн Бієрнсон, Кнут Гамсун, СіґрідУндсет, Фрідтіоф Нансен, Роальд Амундсен, Гарієт Бакер, Едвард Мунч, Людвиг Ліндеман, Йоган Сведстен, Едвард Ґріеґ, Оле Булл...Чи багато в світі є націй з числом населення в 30-40 мільйонів, які дали б для світу в ділянці літератури або скульптури бодай стільки, скільки дала Норвегія з її чотирма мільйонами населення?

На півострові Бугдойнес, перепливши залив Фроґнеркілен, ми мали змогу оглядати пароплав „Фрам'', на якому знамениті мореплавці Нансен та Амундсен здійснили свої історичні подорожі на полюси — перший на північний в 1898—1902 роках, і другий на південний в 1910—12 роках. Недалеко від цього місця в Норвезькому Народному Музеї (Бигдой) можна оглядати робочі кімнати знаменитого драматурга Ібсена.

Одна з головних причин, чому маленька (щодо кількости населення) Норвегія зайняла одно з перших місць серед культурних народів світу є те, що хоч вона і була в різних союзах з Данією чи Швецією, проте фактично ніколи не була поневоленою нацією. 1905 року норвеги вирішили анулювати союз із Швецією і таким чином Норвегія стала цілком самостійною державою. Якщо теза про те, що „гірський народ не може бути поневоленим'', то Норвегія є кращим підтвердженням цієї тези.

Чи були якісь стосунки України з далекою, напів-полярною Норвегією?

Так, були. Ярослав Мудрий, якого вважали „тестем Европи'', не забув також за Норвегію, бо одну з своїх дочок, Єлисавету, видав був заміж за норвезького короля Геральда Сміливого — славного лицаря, про якого постало багато скандинавських саґ (дум). Ще раніше, приблизно 995 року, Олаф Тригвенсон, який був правнуком славного воїна та найбільшого землевласника східньої Норвегії Гаральда Ясноволосого, був у дитячому віці привезений до Києва до своїх дальших родичів, які як вікінги, були там поселилися. Яка була його дальша доля — історія не подає (див. книгу „Норвегія'' Елваєни Галл, англійською мовою, видану 1973 року).

Передз'їздова нарада...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

реження української мови і розвитку національно-християнської культури за океаном та ін. О 6-ій год. вечора в неділю, 9-го жовтня, будуть для делеґатів З'їзду, гостей і Громади вперше показані озвучені прозірки АДУК на тему „Українська Національна Революція'', друга серія, що охоплює роки від дій УВО та ОУН-УПА до 1970-их рр. у Нескореній Україні. Вступ у залю З'їзду на 2 дні 5 дол., куди входить також концерт, показ прозірок, перекуска тощо; вступ для студентів — безкоштовний.

В обговоренні програми Другого З'їзду АДУК взяли участь, крім названих вгорі, працівники АДУК: п-і Валентина Юрченко, п-і Галина Андреадіс, п-і Марія Кудрик, п-і проф. Павлина Андрієнко-Данчук, заступник голови АДУК-ЗСА Ждан Ласовський, інж. Роман Степаняк, Йосип Старостяк, К. Шонк-Русич та інж. Микола Андреадіс, який подав учасникам наради коротку інформацію про дальший розвиток Корпорації „Українська Опера'', збільшення кількости членства з 10 дол. річної вкладки, підготову до вистави опери „Назар Стодоля'' Т. Шевченка-К. Данькевича та Фестивалю Української Опери. Президент Корпорації, видатна оперова солістка Галина Андреадіс, повідомила, що стейтовий уряд переслав на рахунок Корпорації 5,000 дол. допомоги. Члени АДУК заявилися за тісною співпрацею з Корпорацією „Українська Опера'', яка буде обслуговувати культурні потреби українців у ЗСА і в Канаді, звертаючи особливу увагу на молоді творчі одиниці із закінченою вищою музично-вокальною освітою в Америці, Канаді або Европі, в тому і на нових мистців-іміґрантів з окупованої України.

По нараді всі її учасники, а також інші члени АДУК, взяли участь у велелюдній демонстрації, пригадуючи Москві, що культурний ґеноцид є таким же самим злочином проти народу, як і політичний ґеноцид чи соціяльне пригнічення.

ТАРЗАН, Ч. 7824. Село існує...

Отже таки існує село — з чоловіками, жінками і дітьми...

Їхні рушниці є властиво для оборонних цілей... Вони повинні приділяти більше уваги своїм жінкам...

...В ріці заледве чи можна купатися...